

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КОМПАРТІЯ А ФЕДЕРАЛЬНІ ВИБОРИ.

Під таким наголовком видав Центральный Виконавчий Комітет Комуністичної партії Канади виборчу летючку, за підписами т.т. Дж. МекДоналда, головного секретаря і М. Спектора, голови партії. Не передруковуємо її в цілості, бо багато порушень в ній справ обговорювано вже обширно на сторінках нашого часопису.

Летючка починається висвітленням вдавалося і несправдливо бою між капіталістичними політичними партіями, яким обидві вони намагаються заслунити і одурити народні маси. Видягають питання митової тарифи, імiґрації, залізниць та сепарату, які є суттєвими. Обидві ці партії є агенціями спільного пана. Дієвим невидимим правительством в Канаді є диктатура капіталу. Це є влада канадських товариств фабрикантів і банкірів, розпорядження яких є законами. Це невидиме правительтво опирається на власність і контролює середників продукції і дистрибуції горючкi баґатів, що викидають працюючі маси і примушують їх примирятися з голодом, коли капітал саботує продукцію. Дієвою політикою обох капіталістичних партій є — помагати ітримувати диктатуру капіталу подавлянням робітників.

Даліше, в летючці наведені найважливіші вчинки з рекордів консервативної і ліберальної партії. Партія Мієна завела конскрипції під час війни, допомогла здушити страйк в Вінніпегу, перевела протиробітничі закони про депортацію і бунтівничі виступи. За часу влади консерватів було 200,000 безробітних. За правління Кінґа безробітних було 100,000, що прорили хліба, а деталі камінь Бритіш Норт Амеріка Екст-у. Тисячі фермерів зморєджованих і вивалених; тисячі дірких бидьцесменів збанкротованих; тисячі робітників вишало з країни в погоні за куском хліба. За ліберального правління справа справдовжувано нових імiґрантів і в той сам час проваджено наступ проти організованих в иній робітників, злижувано платню, вживано вісько проти страйкерів. Працюючі маси убожши, а капіталісти баґатіли і зберєджували капітал в руках цоара меншого числа виснажувачів, започатковуючи еру монополі в Канаді. Велика чпiрка (банків) домінує на банкомоду полі, а БЕСКО домінує над копальнювою і сталевуою промисловостями. Американоський капітал заноювує Канаду і американоські концесіонери загорають її природні ресурси.

Одношоко силою, що може зламати диктатуру капіталу є працююча класа — робітники і фермери. Коли робітники в сдпiдi з фермерами стануть клясово свідомими і здецидують проводити класову боротьбу за своє освободження, тоді тільки цій диктатурі прийде кінець. Заохотою й прикладом повинні їм послужити робітники і селяне Радянських Республік і пробуджуючяся робітничя класа Великої Британії.

В початках надійний вперше незалежний політичний рух фермерів, що знайошов собі вислів в прогресивній партії, араджений корупцією Крірарів і Форків, котрі цю партію запровадили до ліберальної машини. Але фермери не повинні падати духом, тільки мусять працювати зину, щоб організувати свої сили в злуці з робітниками а не лібералами. Робітники-ж повинні гуртуватися єдиним фронтом в Канадській Партії Праці і викрипати та осуджувати такі групи, як Незалежна Партія Праці в Манітобі, що своїм самоздоволювачим опорутизмом саботажує єдиний фронт.

Комуністична Партія Канади повинє кандидатів Канадської Партії Праці, але заявляє отверто, що робить це тому, бо вірить, що спільна акція навчить робітників потреби революційної політики. Партія заявляє, що тільки прийяття принципів і платформі комунізму може доповадити до повалення капіталістичної системи і встановлення робітничо-фермерського правління задля зрєганування єдиної спільності на соціалістичних основах. З іншою метою гуртуючи робітників для класової боротьби, Комуністична Партія предкладає слідуючі домагающі:

- Националізація копальні і залізниць без відшкодування і під робітничою контролею. Власники копальні та залізниць і так инні вже працюючим масам за баґато, без того, щоб їм це платили відшкодування до кінця їхнього галапашного життя. Що-ж до контролю, то нам вже відома демократична контрола, яка є контролею правителственої бюрократії. Під ньюо робітникам легше не буде. Робітничя контрола означає право робітничих органів визначати скалу платні, регулювати продукцію, годичні і умовини праці.
- Националізація банків.
- Оподаткування капіталу. Знищення воєнного довгу, від якого проценти з’дають більше як одну третину доходів цілої країни і йдуть, між иншим, в кишені осободженнх від податку власників бондів. Скасування проценту від всіх бондів, що перевищують вартість п’ятиох тисяч доларів.
- Асекурація безробітних. Праця або повне удержання для безробітних. Безплата державна асекурація проти безробіття. Мінімальна заробітня платня \$25 на тиждень.
- Вісім-годинний день і пстийневий тиждень праці.
- Заборона жіночяк військо в індустриальних сполах.
- Де правителство дозволяє приватним корпораціям втримувати їхню власну приватну озброєну поліцію, там повинні бути дані робітникам рівні права на організування робітничих оборончих орґанів.
- Політична свобода акції для трейд-юнів.
- Скасування заборони трейд-юнім давати гроші на фондї політичної кампанії.
- Скасування всіх протиробітничих законів.
- Скасування тих параграфів в кримінальному кодексі, що відносяться до так званої бунтівничої пропаґанди і депортації, а також заперестання правителственої шпiонажі проти робітничого руху.
- Скасування сенату.
- Скасування всіх виборчих депозитів.
- Натуралізація без дискримінації.
- Заперестання політики дискримінації натуралізаційних

власній проті аплікантів зацідорілих в приналежності або симпатях до робітничого руху.
Поше ошанова Союза Радянських Соціалістичних Республік.
Кредитування і уділення позичок Радянським Республікам так як инніми країнами, щоб допомогти усунути безробіття в Канаді. Канадський промисел може тепер продукувати далеко більше, чим цего потрібно для з’ужиття в себе дома.
Відкинення Бритіш Норт Амеріка Екст-у.
Проголошення цілковитої незалежності Канади. Повна компетенція федеральної легіслатури і судівництва в соціальному законодавстві (вісім-годинний день праці, асекурація проти безробіття і т. д.). Відмова від участі в брiтiйських і инших імперіалістичних війнах.

ВИКОНАЙМО НАШЕ ЗАВДАННЯ В МІСЯЦЮ ЛИСТОПАДІ.

Український Агітационний Пропаґандовий Комітет Комуністичної Партії Канади оцим захиляє всіх українських членів партії, як також все членство наших братніх організації і всіх симпатиків наших організації до ширшої праці в місяці листопаді в користь нашій робітничо-фермерській преси.
Про значіння робітничо-селянської преси для трудящих мас взагалі, а нашой для українських робітників та фермерів в Канаді з’охрема, писалося вже обширно і ледви чи потрібно нам до сказаного ще щось додавати. Але ми бажаємо підчеркнути, що під теперішню хвилю загостреної боротьби між працюючими і виснажувачами, між поневоденими і гнобителями по всьому світі, яка в деяких країнах розгортається в бої на життя або смерть, значіння робітничо-фермерської преси збільшується в тисячі разів.
Кожну сутічку працюючих з капіталістами, кожною подію з класової боротьби капіталістична класа перепадає й освітлює в своїй пресі так, щоб свої злочини закрити або виблудити, а вину завжди зіпхати на робітничю класу; щоб працюючих, які борються за свої права, представити як яких злочинців а їхні зманґанія і цілі приємнiй і очернтити; щоб при допоміж брехні посіяти роздор і розбрат між працюючими; щоб зламати і стероризувати працюючі маси і не допустити їх до спільного виступу. В якій-же инший спосіб, як не при допоміж своєї власної преси можуть працюючі маси довадатися правду про всі ті важливі для них події? Хто-ж инший стане в нашій обороні, дасть пораду, підтримає нашого духа?

Перевіривши нашi організаційні і освітньо-культурні досягнення в Канаді, мусимо визнати, що іх ми завдаємо в першій мірі нашим часописам. Коли-ж так, то без сумніву, що від них залежить і наш даліший

поступ в майбутньому. Отже нашi старання задля нашой преси в листопаді виявлять, як ми дбаємо про цей наш поступ в майбутньому.

Визначючі першорядне значіння преси в організуванні і освітлюванні працюючих мас, остання конвенція Комуністичної Партії Канади вирішила, що всі частини і все членство партії мусять обовязково допомагати так офіційному англіському органу партії, як і звичковим часописам під зах ударних пресових кампаній. Слухаючись постанови конвенції, Центральный Виконавчий Комітет партії видав заклик в справі листопадової кампанії в користь нашой преси. Тепер кампанія для української робітничо-фермерської преси, а прийде січень, то всі сили будуть звернені на допомогу “Воркерів”. Так уважливо ставиться наша передова боєва організація до робітничо-фермерської преси, бо знає її величезне значіння в визвольній боротьбі працюючих.

Ідучи за її проведом й наказом, ми повинні гідно виконати наше завдання супроти нашой преси в листопаді. Ідм між робітників та фермерів і переконуємо їх, щоб стали читачами й передплатниками наших часописів; збираймо передплати й пресовий фонд; устрояймо представлення, концерти й инші підприємства в користь наших часописів; агітуємо за нашу пресою на мітингах, концертах, забавках при всякій нагоді; йдм з часописами від хати до хати наших робітників та фермерів. Словом, робім все, що тільки зможемо, щоб здобути тисячі нових читачів і передплатників наших часописів і дати їм забезпечення до слідуючої (травневої) кампанії — а це буде виконанням найважнiшого обовязку свідомих робітників і фермерів.

Український Агітационний Ком. Партії Канади.

БЕЗБОЖНІ ДІЛА БОЖИХ СЛУГ.

Багато людей вірять ше, що монахи — святі чоловіки, він просвятився богами. Тимчасом вчинки, що час від часу трапляються серед тих побожних людей, викривають нам, що та їх “святість” далеко не така, як про неї думають побожні люди.
Недавно ми подавали на сторінках “У.Р.В.” за львівським “Ділом” про подію в польському монастирі о.о. Кармелітів у Львові, що дуже споріднена з “блаженої памяти” подією ксьєндза Мацоха. А саме, в тому монастирі польський монах Копач зарубав сокиркою ксьєндза Ідеца.
Тепер українські газети приносять дещо більше відомостей про цей мурд, але знову таки дуже скромні, бо польська цензура геть поконфіскувала. Українські газети кажуть, що польські газети замовчують цю справу, нічого про неї не пишуть, а вбивцю Копача зробили божевільним.
Ширші відомості хтвп подати орган пєсивічів “Дзєнік Людоуи”, але польська цензура й тут старанно подбала, щоб нічо не вишло наверх. Але й шила в мішку невдаї, а це все-ж таки брутальний мурд. Отже по трохи викриваються цікаві тайни не тільки про саме вбивство, але

про ціле життя цих отців духовних в монастирі.
То-ж нище подаємо ше дещо про цю подію за старокраєвою пресою.
В “Ділі” з 25. вересня читаємо про “побожнє” життя монахів в монастирі о.о. Кармелітів таке:
“Зяється, що иніи можна вже писати про ную “Мацохяду” в монастирі о.о. Кармелітів у Львові без пiтiйника. Далше питанн на поліції вiйкинв кс. Ідеца, монах Копач подав як причиною злочину якусь жінку. Однак по кількох реченнях він замовк і не можна було добути з нього жалких блещих знань. Можливо, що вчинив це найдена в келїі злочини монаха широка кореспонденція та числені фотографії.
“Очевидно, львівська преса відомого відалму далше грає ролю “наївного” паравану для дегенератів і злочинців у монашій расі. Лише “Дзєнік Людоуи” зважується на більш отверте трактування афери і вказує на деякі її скандальні моменти. І так “Дзєнік Людоуи” повідомляє, що суди монастиря, в якому доканоано злочину, оповідають про пиятики й забави в монастирі. До монастиря сходився з міста ривий ксьєндзи і “широко бавилися”. Веселі пиячкі пісні ставали нічо з поблизуних колар монариів, які під вікомані монастиря прислухувалися три лiбацим. Команда кошар була примушена поставити навіть варту під муром монастирського саду! Можемо узяти собі, які там діялись вакханалії.
Той самий “Дз. Л.” під наголовоком “Еротичні наслідки (drzwinki) в монастирі”, поглиблюючи на звідом-

лення “Газета Поранюв”, заада такі питання:
1) “Чи має так покрито стоїть справа з клясаїстами до монастиря не підданю кс. Копача лікарському огляданню? 2) Якщо кс. Копач захотів на собіфік не перед вилученням, то чи має підчас цього теологічних судій в душовий сьмїяній ні один з профєсiтє не поцілувався ним випадком шіє якоїк ведува? 3) Якщо кс. Копач поводився аномально як сотрудник у Перемішлї, то навіщо писаво його в даруючу о.о. Кармелітам у Львові, замість віддати його на клянку або під оберсацію на Куальсаріа? 4) Як це було з переслудуванням і еротичними наслідками з кс. Копача, який святинок був — цілком слушно — несмлілий? І для чого він падав жертвою наслідкам, які були такі докучливі, а потім убив глазуна — кс. Ідеца? Уратувалися “жартуни” кс. Пiлiна з Болшовієм і сам проігнав кс. Боник. Ші “жарті” й берашувана в домiшю о. Кармелітів жино нагадують сени з “Декамерону” Боначі, де теж була горічюва і кармелітанка, а не було лише сокирки”.
Те-ж саме “Діло” з 24. вересня пише:

“Польська преса, як ще хотіла замутити цілу аферу нiби-то божевільним убивці, твердить, що кс. Копач — здегенерований сифілітик. Це клясе гарне свідно на контингент мешкалців монастиря. Далше чуємо, що о.о. Кармеліти мають до розпорядження пенна, бюрка, шафі — значить: цілком “бурауїськи” мєблi а пiв флашкi руму, яку буйчи-то кс. Копач вилпив перед убийством, залишивши другу половину у шафі, також свідчить, що взагалі польські монахи не заробляють на небесні бага душi земним умертвляючаням тіа”.

Такі то цікаві викриття читачемо ми про діла отців духовних, котрі вчать людей пістити, молитися, а самі в монастирських мурах поють, веселяться, справляють оргії і рубабють один другого сокирами І це дїється не лише в монастирі отців Кармелітів. В “Новому Часі” з 1. жовтня читаємо:

“Недавно якоесь в підземелю одного дому у Львові, в яким містився польський жіночий монастир знайдено кісток невідомої людини. Хто це був, що згинув в підземелю монастиря — це вже лишиться на все тайною”.

(СКОНФІСКОВАНО.)

в останнiй днiх в монастирі о.о. Кармелітів у Львові, про що ми писали вже в останньому числі Польської часопис розбудили, що абiтiнок о. Копач сифілітичний і божевільний повинив свій вичюк в приступі божевілья. Однак з’явлення о. Копача на поліції зовсім не потердають того. Війник зов-

сім нормальною опоніа про свій вичюк подаючи навіть його причину. Він хотів — як каже — піститися на кляселній Ідецу за те, що той став (СКОНФІСКОВАНО.)
Та цю справу висвітлить далше слідство. До сі воно виникло вже досте тлїн з монастіря о.о. Кармелітів.
Як поздується то о.о. Кармеліти можуть собі так вигідно, що на ці пішов би кожний грiшник “християнин”. О. Копач міг виходити з монастиря і вертати коим йому подобалося, нічого про це не питачюк. Останнього дня пішов до міста, і приніс собі для більшої охоти в виконаночю вчинчю флашкю. Ніби чим ґiше він значайного смертельника? А після вбиства вийшов собі свободно на вулицю в цивільному убранні. Ціава звідки влялося цивільне убрання у священника монаха? І навіщо воно? Чи на те, щоб від часу до часу схопити собі в гречку?
А кімнати, в яких живуть о.о. Кармеліти — це не вузенькі монастирські келїі, які може хто думає. Це самі справжньою покоя, як першого алішого смертельника, тільки може ще пiдiґiшлї. Словом рай не земля”.

(ДАЛІ СКОНФІСКОВАНО.)

Як бачимо, цензура старається, щоб ніяких подробиць не дісталося на світ з-за монастирських мурів.
В “Дзєніку Людоуи” сконфіскувала цілу статтю. Копача зроблено божевільним, але признано, що він здегенерований сифілітик. Монах — сифілітик! Пиятика, вакханалія — в монастирі о.о. Кармелітів! Знай дїно людські кости в підземелью будинку, в якому містився жіночий монастир!
І ці здегенеровані сифілітики кажуть людям постити й молитися, то наслідують царство небесне. І ці сифілітики, пиячюги відпускають людям гріхи!

Польська преса зробила Копача божевільним, а тимчасом ігумена монастиря о.о. Кармелітів вже позбавлено священничого стану. За що? За пняє роспусне життя. Але преса про це не пише, бо цензура не пропустить. Не вільно, щоб світ знав про діла ксьєндзів, монахів. Це-ж підірве віру серед людей в того бога, в якого не вірять самі ксьєндзи, які сокирами рубабють один другого за... дівчата.
Ось яка то гниль виглядає з тих мурів, над якими джепророки поставили хрест! Треба, щоб на них люде дивилися відкритими очима і судили по правді та ксьєндзів не по їх солодких словах, але ділах.

Газетар.

Недавно повідомлялося, що українські греко-католицькі єпископи в Галичині на чолі з митрополитом Шептицьким їздили до Варшави присягати на вірність польській державі і конкордатові.
Про це писали баґато українські газети, про це з’охрема інформували свої читачів органи українського нового автокефального греко-православія в Канаді.
Але сталося диво. Як-то проповідка каже: “не смійся чужій біді, бо своя за племєна”. Українські газети з Галичини “Діло” і “Новий Час” привітали нам вістку, що автокефальна православна церква в Польщі також присягнула на вірність польській державі і піддалася під цілковиту контролю польсько-шляхетської влади. Тоб-то, вона шойно проголосила свою автокефалію з благословенства президента Войцеховського, прем’єра Грабського та міністра Скинського, запали згоду за “нашу і вашу вольносьць” і прибула до Варшави делегация від царгородського патріярха, в склад якої входив митрополит із Сардос Германос.
Знакове дещо нам призначе! Чи не є це той самий Германос, що помагав Свинутноу та Кудрикови організувати в Канаді греко-православну церкву? Бо його вже давнєню відкликав з Америки царгородський патріярх.

(СКОНФІСКОВАНО.)

ОБИДВІ ВОНИ ОДНАКОВІ.

Недавно повідомлялося, що українські греко-католицькі єпископи в Галичині на чолі з митрополитом Шептицьким їздили до Варшави присягати на вірність польській державі і конкордатові.
Про це писали баґато українські газети, про це з’охрема інформували свої читачів органи українського нового автокефального греко-православія в Канаді.
Але сталося диво. Як-то проповідка каже: “не смійся чужій біді, бо своя за племєна”. Українські газети з Галичини “Діло” і “Новий Час” привітали нам вістку, що автокефальна православна церква в Польщі також присягнула на вірність польській державі і піддалася під цілковиту контролю польсько-шляхетської влади. Тоб-то, вона шойно проголосила свою автокефалію з благословенства президента Войцеховського, прем’єра Грабського та міністра Скинського, запали згоду за “нашу і вашу вольносьць” і прибула до Варшави делегация від царгородського патріярха, в склад якої входив митрополит із Сардос Германос.
Знакове дещо нам призначе! Чи не є це той самий Германос, що помагав Свинутноу та Кудрикови організувати в Канаді греко-православну церкву? Бо його вже давнєню відкликав з Америки царгородський патріярх.

Та як-би там не було, фактом лишється, що “Укр. Голос” не повинен завидувати “Кан. Українцї” за те, що провідники греко-католицької церкви присягнули служити “вірно і правдою” польській шляхті і її державі. Греко-католицькі єпископи можуть ма-

ти хоч те оправдання, що так їм наказав зробити папа римський. А от православна автокефалія в Польщі добровільно, як каже “Діло”, “перетворюється в польонізаційно-адміністративний чинник польського уряду”.
Як бачимо, то вони обоє рибое. Як греко-католицька, так і греко-православна, так і всяка инша церква. Кожна церква служить буржуазній владі і панській класі. Даремно “Укр. Голос” так старатється доказати зраду інтересів українського народу в Галичині греко-католицьким духовенством. Ось нині те саме бачимо і з православним духовенством. Поїхали православні єпископи до Варшави, присягнули, відбудили бенкет, чи як каже “Діло” з 18 вересня, відбули “відвідини, подучені зі сніданками, обїдами та вечерями...” в президента Войцеховського, прем’єра Грабського та міністра Скинського, запали згоду за “нашу і вашу вольносьць” і ним запечатали свою вірність польській державі.
Колі-б так нині якимсь чудом хтось перені українську греко-православну церкву з Канади до Галичини, то завтра вона присягнула-б на вірність польській державі.
Зрештою, кому вона тепер підлягає? Чи не патріярхові царгородському? А цей самий патріярх благословив православну автокефалію в Польщі, як “польонізаційно-адміністративний чинник польського уряду”.

Мусій.

Товариші! Відновляйте передплату на “Українські Робітничі Вісті”!

ЛИСТ ПОСЛА ВОЙТЮКА ДО ПОЛЬСЬКОГО МІНІСТРА.

Супроти цього, що їзза соймових ферій немає зараз змоги скласти інтерпелляції, послє Кієв Войтук з Посольської Комуністичної Фракції вистосував в імені Фракції до Міністра справедливости листа такого змісту:
До Пана Міністра Справедливости.
Від родин політичних в’язнів, які перебувають в тюрмі при вул. Баторого у Львові, отримав я телеграму, в якій прохают мене інтервювати в справі голддівки, яка треає вже шестий день.
Згідно з інформаціями, які я отримав, справа голодівки в тюрмі при вул. Баторого представляється ось як:
Ще перед двома тижнями політичні в’язні згадані вище ступили на страйк голодівку, висувачюч при тому такі домагающі:
1. відділення політичних в’язнів від кримінальних,
2. відділення молодих дівчат — політичних від протистуюток,
3. 15 хвиловий відвідини для родин і усунення стіткi з кімнат для видженн,
4. людяне обходження тюремної адміністрації з політичними в’язнями,
5. людяне обходження тюремного лікаря з в’язнями (лікар Нементзєвський заявив в’язнею Крашові, якому приписано другий спаєр, що він його дістане аж тоді, як буде догоряти),
6. неперетримування кореспонденції,
7. допущення книжок і часописів, легально видаваних в краю,
8. дозвіл уживання власних прирядів до їжі, тому, що тюремний зарпід їм таких не дає,
9. частіші куплі і видавання чистого бiя.
10. довші проходи (спаєрні) — окремо від кримінальних в’язнів.

Поца цим домагались політичні в’язні приспінення слідства.
В наслідок інтервенції презеса суду Невядомского і суддї Ангельского, які пробіщали виконати жадання політичних в’язнів, в’язні перервали голодівку з застерєженням, що в разі несполнення тюремним зарядом висуних політичними в’язнями постулятів, — політичні в’язні на ново обновлять голодівку.

Дня 14. жовтня мінув 2. тиждень реченєв від часу перервання голодівки, а заряд тюремний помімо цього не углядявчюч ані одного жадання політичних в’язнів.
То-ж вилду дажшого трєвання жалких тюремних відносин, політичні в’язні були змушені об’явити знову голодівку.

(Сконфісковано.)
З огляду на це, в імені Посольської Комуністичної Фракції звертаюся до Пана Міністра Справедливости о неґайне зарядження виконання слущих домагаюч політичних в’язнів в тюрмі при вул. Баторого у Львові, як також о лотягнення до відповідальности всіх цих, які допустилися знущань над політичними в’язнями.

Якіє Войтук, посол на сойм.

РОБІТНИЧІЙ КОНГРЕС У ВІЗНИЦІ.

Кишиньовська газета “Дрєнтатя” повідомляє, що арештовані в Бужорешті члени генеральной ради румунських профсоюзів провадили далі свій конгрес у вiйськовiй в’язницi.
Вони написали протест проти арешту, що його копію надіслали державному комісарові, а потім почали голодівку.

В ПАЛЕСТИНІ НЕ ВІЛЬНО СТРАЙКУВАТИ.

У звязку зі скаргою представників профсоюзів, арештованих за боротьбу проти страйколомства, найвищий суд Палестини пояснив, що робітники в Палестині не користуються правом страйків тому, що вони мають на меті “підбуривати одну частину населення проти другої і порушувати спокий”.